

W tym numerze:

Przerób nasion rzepaku w 2017 roku	str. 1-2
Nowe odmiany rzepaku	str. 2-3
IERiGŻ : Rynek rzepaku - raport	str. 3-4
Opinia PSPO do projektu ustawy o wykorzystaniu roślin wysokobiałkowych w paszach	str. 5-6
Podsumowanie Konferencji dot. krajowych źródeł białka jako alternatywy dla importowanej śrutu sojowej	str. 6-8
Rozporządzenie ws. estrów glicydowych	str. 8
Notowania	str. 9-10

Polskie Stowarzyszenie Producentów Oleju

ul. Grzybowska 2 lok. 49

00-131 Warszawa

tel.: 22 313 07 88

fax.: 22 436 39 66

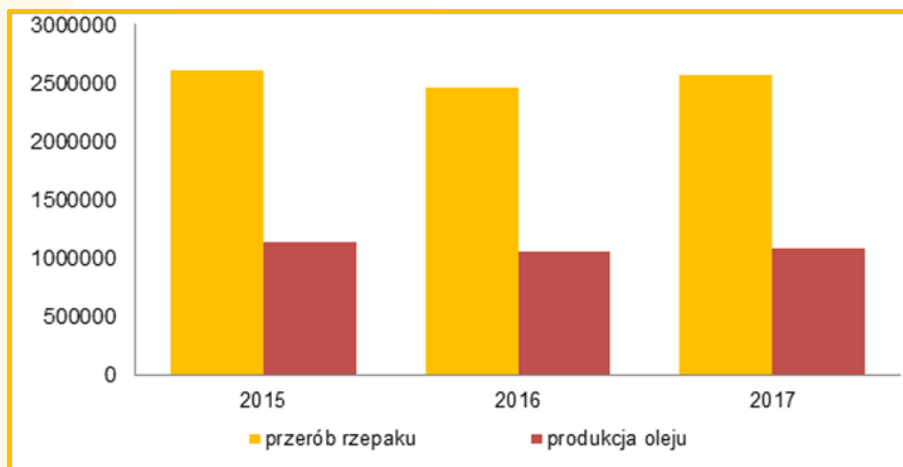
e-mail: biuro@pspo.com.pl

www.pspo.com.pl

Przerób nasion rzepaku w 2017 r.

Zrzeszone w Polskim Stowarzyszeniu Producentów Oleju tłocznie oleju przerobiły w 2017 roku łącznie 2,564 mln ton nasion rzepaku, co jest drugim wynikiem w historii organizacji. Podkreślić również należy bardzo niewielką różnicę w stosunku do rekordowego pod tym względem 2015 roku, kiedy to Członkowie PSPO przerobili 2,6 mln ton tego surowca przy znacznie wyższych wówczas zbiorach rzepaku w Polsce. Wskazuje to, że zdecydowana większość zebranych nasion została zakupiona przez krajowe

tłocznie potwierdzając po raz kolejny duże znaczenie branży olejarskiej dla krajowego rolnictwa i opłacalności uprawy rzepaku. W porównaniu do 2016 roku przerób nasion rzepaku w zakładach skupionych w PSPO wzrósł w 2017 roku o 106 tys. ton. Tradycyjnie już był on wyższy w drugiej połowie roku, kiedy to wyłoczono ok. 56% wolumenu rzepaku, co wiąże się oczywiście z terminem zbiorów nasion. Wraz ze wzrostem samego przerobu nastąpił proporcjonalny progres w produkcji oleju. I tak, w

przypadku oleju surowego jego produkcja wyniosła w 2017 roku 1084 tys. ton i była wyższa w stosunku do roku 2016 o 30 tys. ton. Z kolei w przypadku oleju rafinowanego Członkowie PSPO wyprodukowali go łącznie w ubiegłym roku 416 tys. ton, a więc o 11 tys. ton więcej niż w 2016 roku.

Ciąg dalszy na następnej stronie

Przerób nasion rzepaku w 2017 roku

„Zarówno w ujęciu rocznym, jak i sezonowym dane przerobowe PSPO wskazują, że o sytuacji w branży olejarskiej wprost decyduje krajowa podaż surowca, który nie musi martwić się o efektywne zagospodarowanie i szukać zagranicznych rynków zbytu. Ubiegłoroczne zbiory były znacznie lepsze niż te, które rozpoczynały sezon 2016/2017, dzięki czemu mogliśmy zanotować wzrost przerobu nasion w drugiej połowie ubiegłego roku. Jesteśmy silnie zespoleni z rolnikami, którzy dostarczają nam swoje zbiory i mam nadzieję, że ten układ będzie tylko umacniał pozycję branży olejarskiej w przemyśle spożywczym. Warto przy tej okazji podkreślić, że w procesie przerobu rzepaku, oprócz oleju powstaje cenny produkt białkowy, który jest niezwykle istotny w osiągnięciu poprawy krajowego bilansu białka. Uzysk śruty, bo o niej tutaj mowa, to ponad połowa przerobionego rzepaku” – podsumował **Mariusz Szeliga**, Prezes Zarządu Polskiego Stowarzyszenia Producentów Oleju.

„Gdyby nie problemy, jakie rolnicy mieli ze zbiorem rzepaku w lipcu 2017, zapewne mielibyśmy jeszcze więcej surowca na rynku, bo pierwsze zapowiedzi szacunków były wręcz znakomite. Jednak nasze dane pokazują, że niewielki, ale jednak, spadek przerobu rzepaku w Polsce w sezonie 2015/2016 nie stanowi trwałej tendencji rynkowej, co czego absolutnie nie

ma podstaw z perspektywy popytowej w najbliższych latach kreowanych mocno przez sektor biopaliw. Polski biodiesel to przede wszystkim biodiesel właśnie z krajowego oleju rzepakowego, który stanowi ponad 90% wszystkich surowców wykorzystywanych na ten cel” – skomentował **Radosław Stasiuk**, Wiceprezes PSPO.

„Za nami kolejny rok, który był trudny dla rolnictwa, jak również niezwykle intensywny pod względem dyskusji o przyszłości branży biopaliw. Zarówno PSPO, jak i cała Koalicja Na Rzecz Biopaliw, staraliśmy się aktywnie uczestniczyć w debacie rozgrywającej się tak na szczeblu krajowym dotyczącym nowelizacji ustawy biopaliwowej, jak i tej ogólnoeuropejskiej odnoszącej się do projektu nowej dyrektywy REDII, jaka ma obwizywać od 2021 roku, podkreślając istotność sektora olejarskiego i uprawy rzepaku na cele paliwowe dla rolnictwa i rozwoju obszarów wiejskich. Dane PSPO dotyczące przerobu nasion i produkcji rzepaku pokazują, że nie jest to niszowa dziedzina w Polsce, a ważna część naszej gospodarki, która zasługuje na uwagę, w szczególności wobec niemal pewnego uszczuplenia budżetu na Wspólną Politykę Rolną UE w kolejnej perspektywie finansowej UE” – podsumował **Adam Stępień**, Dyrektor Generalny PSPO.

Źródło: PSPO

Nowe odmiany rzepaku

W siedzibie COBORU w Słupi Wielkiej 2 lutego br. odbyło się drugie w kadencji 2017-2020 posiedzenie Komisji ds. Rejestracji Odmian Roślin Oleistych i Włóknistych. Komisja pozytywnie zaopiniowała wpisanie do Krajowego rejestru dwadzieścia odmian rzepaku. Po posiedzeniu dyrektor COBORU wydał m.in. postanowienie o zamiarze wpisania do Krajowego rejestru trzy odmiany rzepaku jarego i siedemnaście odmian rzepaku ozimego.

Rzepak jary:

🔥 **Bruno** (d. MAH 4016) – odmiana populacyjna, zgłaszający: Hodowla Roślin Strzelce sp. z o. o. Grupa IHAR;

🔥 **Lagonda** (d. DLE16805S11) – odmiana mieszańcowa, zgłaszający: Saaten-Union Polska sp. z o. o.;

🔥 **Lancia** (d. DLE16804S11) – odmiana mieszańcowa, zgłaszający: Saaten-Union Polska sp. z o. o.

Ciąg dalszy na następnej stronie

Nowe odmiany rzepaku

Rzepak ozimy:

🔥 **Absolut** (d. LE 15/293) - Odmiana mieszańcowa; zgłaszający: Limagrain Central Europe Societe Europeenne Spółka Europejska Oddział w Polsce;

🔥 **Advocat** (d. LE 14/285) - Odmiana mieszańcowa; zgłaszający: Limagrain Central Europe Societe Europeenne Spółka Europejska Oddział w Polsce;

🔥 **Albrecht** (d. LE 14/284) - Odmiana mieszańcowa; zgłaszający: Limagrain Central Europe Societe Europeenne Spółka Europejska Oddział w Polsce;

🔥 **Angelico** (d. LE14/271) - Odmiana mieszańcowa; zgłaszający: Limagrain Central Europe Societe Europeenne Spółka Europejska Oddział w Polsce;

🔥 **Arkansas** (d. LE 15/296) - Odmiana mieszańcowa; zgłaszający: Limagrain Central Europe Societe Europeenne Spółka Europejska Oddział w Polsce;

🔥 **Aspect** (d. LE 15/299) - Odmiana mieszańcowa; zgłaszający: Limagrain Central Europe Societe Europeenne Spółka Europejska Oddział w Polsce;

🔥 **Astana** (d. WRH 509) - Odmiana mieszańcowa; zgłaszający: DSV Polska sp. z o.o.;

🔥 **Augusta** (d. LE 15/298) - Odmiana mieszańcowa odporna na kiłę kapusty; zgłaszający: Limagrain Central Europe Societe Europeenne Spółka Europejska Oddział w Polsce;

🔥 **Chopin** (d. WRH 508) - Odmiana mieszańcowa; zgłaszający: DSV Polska sp. z o.o.;

🔥 **Derrick** (d. MH 10 DE 005) - Odmiana populacyjna; zgłaszający: KWS Polska sp. z o.o.;

🔥 **Galileus** (d. BOH 7315) - Odmiana populacyjna; zgłaszający: Hodowla Roślin Strzelce sp. z o.o. Grupa IHAR;

🔥 **Hevelius** (d. BOH 7515) - Odmiana populacyjna; zgłaszający: Hodowla Roślin Strzelce sp. z o.o. Grupa IHAR;

🔥 **Prince** (d. WRH 505) - Odmiana mieszańcowa; zgłaszający: DSV Polska sp. z o.o.;

🔥 **Ragnar** (d. NPZ15052W11) - Odmiana mieszańcowa; zgłaszający: Saaten-Union Polska sp. z o.o.;

🔥 **Smaragd** (d. WRH 506) - Odmiana mieszańcowa; zgłaszający: DSV Polska sp. z o.o.;

🔥 **SY Iowa** (d. RNX3526) - Odmiana mieszańcowa; zgłaszający: Syngenta Polska sp. z o.o.;

🔥 **Tatiana** (d. CWH333) - Odmiana mieszańcowa; zgłaszający: Monsanto Polska sp. z o.o.

Źródło: PSPO za COBORU

IERiGŻ: Rynek rzepaku – raport

Światowe zbiory rzepaku w sezonie 2017/18 wyniosą według styczniowej oceny Oil World 65,8 mln ton (o 0,5 mln ton więcej niż przed miesiącem) i będą o 2,3 mln ton większe niż w sezonie poprzednim - informuje IERiGŻ.

Zgodnie z raportem IERiGŻ, światowe zużycie rzepaku w bieżącym sezonie zwiększy się do 64,7 mln ton (o 1,6 mln ton), a jego globalne zapasy na koniec sezonu wzrosną do 7,7 mln ton (o 1,1 mln ton). Wskaźnik zapasów do zużycia wyniesie 11,9%, wobec 10,5% przed rokiem.

ciąg dalszy na następnej stronie

IERiGŻ: Rynek rzepaku – raport

Oil World ocenia, iż w sezonie 2017/18 (lipiec/czerwiec) średnie ceny nasion oleistych i produktów ich przerobu na rynku europejskim będą zbliżone do notowanych w sezonie poprzednim. Cena rzepaku może wyniesie średnio 424 USD/t (cif Hamburg) i być o 1% niższa niż w sezonie 2016/17. Cena oleju rzepakowego może wzrosnąć o 1% do 863 USD/t (fob ex-mill Holandia), a cena śrutu rzepakowej może zmaleć o 3% do 220 USD/t (fob ex-mill Hamburg).

W styczniu 2018 r. przeciętna cena rzepaku na rynku europejskim wyniosła 426 USD/tonę i była o 0,2% wyższa niż grudniu 2017 r., a w porównaniu ze styczniem 2017 r. była o 4,5% niższa. Olej rzepakowy kosztował 848 USD/tonę i był o 3,5% tańszy niż przed miesiącem i o 7,5% tańszy niż przed rokiem. Za śrutę rzepakową płacono 241 USD/tonę, tj. o 11,6% więcej niż przed miesiącem i o tyle samo procent więcej niż przed rokiem.

Według notowań MRiRW, na rynku krajowym w grudniu 2017 r. zakłady tłuszczowe płaciły za rzepak 1631 zł/t, tj. o 0,8% więcej niż przed miesiącem, ale o 11,1% mniej niż w grudniu poprzedniego roku. Jednocześnie olej rzepakowy rafinowany niekonfekcjonowany sprzedawały po 3389 zł/t, tj. o 0,6% taniej niż przed miesiącem i 8,7% taniej niż przed rokiem, a śrutę rzepakową po 757 zł/t, tj. o 0,1% drożej niż przed miesiącem, ale o 8,8% taniej niż przed rokiem. W listopadzie 2017 r. duże i średnie zakłady przemysłu tłuszczowego (zatrudniające 50 i więcej osób stałej załogi i stanowiące trzon tego przemysłu) wyprodukowały 95,3 tys. ton surowego oleju rzepakowego, tj. o 14,5% mniej niż w poprzednim miesiącu i o 5,6% mniej niż w tym samym miesiącu przed rokiem. Od stycznia do listopada 2017 r. produkcja surowego oleju rzepakowego wyniosła 994,3 tys. ton i była o 0,5% większa niż w analogicznym okresie 2016 r., z tego rafinowano 747,3 tys. ton, tj. o 0,7% więcej. Produkcja oleju rzepakowego rafinowanego na cele jadalne zmniejszyła się o 3,1% do 424,9 tys. ton, a na

cele techniczne zwiększyła się o 6,2% do 332,4 tys. ton. Produkcja margaryn wyniosła 311,8 tys. ton i była o 16,9% większa w relacji roku do roku.

Eksport nasion oleistych, olejów roślinnych i śrut oleistych w listopadzie 2017 r. był większy niż w poprzednim miesiącu. Mniejszy był tylko wywóz margaryn. Jednocześnie nastąpił wzrost importu śrut oleistych i margaryn, przy spadku przywozu nasion oleistych i olejów roślinnych. Od stycznia do listopada 2017 r. wywieziono: 466,0 tys. ton nasion oleistych (o 72% więcej niż w analogicznym okresie poprzedniego roku), w tym 358,0 tys. ton rzepaku (o 61% więcej), 158,3 tys. ton olejów roślinnych (o 65% mniej), w tym 127,5 tys. ton oleju rzepakowego (o 70% mniej), 649,6 tys. ton śrut oleistych (o 1% więcej), w tym 583,0 tys. ton śrutu rzepakowej (o 4% mniej) i 119,3 tys. ton margaryn (o 1% więcej). Jednocześnie w tym samym okresie przywieziono: 2681,1 tys. ton śrut oleistych (o 3% więcej w relacji rok do roku), 676,3 tys. ton olejów roślinnych (o 16% więcej), w tym 152,1 tys. ton oleju rzepakowego (o 8% więcej), 797,9 tys. ton nasion oleistych (o 9% więcej), w tym 421,8 tys. ton rzepaku (18% mniej) oraz 87,5 tys. ton margaryn (o 14% więcej).

W grudniu 2017 r. na rynku tłuszczów nastąpiły spadki cen detalicznych, ale ich bezwzględny poziom nadal był znacznie wyższy niż przed rokiem. W 2017 r. przy wzroście cen całej żywności łącznie z napojami bezalkoholowymi średnio o 4,2% w porównaniu z rokiem poprzednim, ceny tłuszczów zwierzęcych zwiększyły się o 29,0%, a tłuszczów roślinnych o 2,9%. Wzrosty cen wszystkich rodzajów tłuszczów były większe niż stopa inflacji dla ogółu towarów i usług, która wyniosła 2,0%. Ceny masła zwiększyły się średnio o 31,0%, a „pozostałych tłuszczów zwierzęcych” o 6,0%. Tłuszcze zwierzęce podrożały względem tłuszczów roślinnych, dla których wzrosty cen były dużo mniejsze. Margaryny podrożały średnio o 3,5%, oleje roślinne o 2,2%, a oliwa z oliwek o 3,5% - czytamy w raporcie IERiGŻ.

Źródło: PSPO za Portal Spożywczy

Opinia PSPO do projektu ustawy o wykorzystaniu roślin wysokobiałkowych w paszach

Mając na uwadze uruchomienie ścieżki legislacyjnej poprzez nadanie numeru druku sejmowego poselskiemu projektowi ustawy o wykorzystaniu roślin wysokobiałkowych w paszach, 19 lutego br. Zarząd Polskiego Stowarzyszenia Producentów Oleju wystosował swoje oficjalne stanowisko w tej sprawie do Przewodniczącego sejmowej Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi Jarosława Sachajki.

W trakcie przerobu rzepaku, oprócz oleju powstaje cenny produkt białkowy, który jest niezwykle istotny w osiągnięciu poprawy krajowego bilansu białka paszowego. W roku 2017 zrzeszone w PSPO tłocznie przerobiły ponad 2,5 mln ton nasion rzepaku, co dało przełożenie na wyprodukowanie 1,43 mln ton śruty. Jest to najbardziej realna alternatywa dla importowanej śruty sojowej.

W piśmie PSPO wyraziło swoje **głębokie przekonanie o istotnych, a wciąż niewykorzystanych w praktyce, możliwościach zastąpienia znacznej części białka paszowego pochodzącego z importowanej śruty sojowej śrutą rzepakową**. Jest to bowiem wolumenowo najbardziej dostępne krajowe źródło białka. Wykorzystaniu śruty rzepakowej towarzyszą pewne ograniczenia wynikające z jej składu fizyko – chemicznego, niemniej jednak może ona uzupełniać mieszanki paszowe w znacznej części. Patrząc na perspektywę, krajowa śruta rzepakowa może stanowić ponad 40% generalnego zapotrzebowania na białko.

Mając na uwadze projekt ustawy wprowadzający Narodowy Cel Wskaźnikowy na poziomie 90% już 2020 roku, uwzględniając niezwykle ograniczoną podaż krajowych nasion roślin wysokobiałkowych innych niż rzepak, należy uznać go za nierealny do spełnienia w świetle kluczowych celów ustawy. Wszelkie ekspertyzy dotyczące faktycznych możliwości zabezpieczenia przez Polskę potrzeb białkowych surowcami krajowego pochodzenia wskazują na maksymalnie 50% i to w perspektywie kilku- a nawet kilkunastoletniej.

Określenie zatem odgórne obligatoryjnych pułapów dla podmiotów paszowych w tym zakresie na najbliższe już lata, mając również na względzie geograficzne doprecyzowanie w ustawie pochodzenia roślin wysokobiałkowych do obszaru Unii Europejskiej, byłoby prawdopodobnie jedynie dywersyfikacją kierunków importu podnosząc dodatkowo bardzo istotnie koszty produkcji zwierzęcej, a więc rzutującej na jej dotychczasową konkurencyjność, która widoczna jest na tle innych państw UE szczególnie w przypadku drobiu, nie wnoszącej *de facto* oczekiwanej wartości dodanej.

Już sama idea wprowadzenia NCW na rynek tak różny od branży biopaliw budzi wątpliwości. **Nasze obawy budzi stosowanie w projekcie ustawy analogii do sektora biopaliw w postaci Narodowego Celu Wskaźnikowego, w szczególności wobec braku podobnych środków nakazowych i rozwiązań prawnych w innych krajach Unii Europejskiej.**

PSPO wyraziło opinię, że w celu skutecznej promocji polskiego białka należy przede wszystkim podjąć działania związane z maksymalizacją jego wykorzystania poprzez wykazanie korzyści finansowych wynikających ze stosowania pasz z udziałem białka z rzepaku, a nie poprzez odgórne nakazy prawne. **Popularyzacji śruty rzepakowej mogłyby służyć środki zebrane w ramach dedykowanemu tej części branży rolnej Funduszu Promocji Roślin Oleistych i Białkowych**, a wniosek o jego utworzenie PSPO złożyło wraz z Krajowym Zrzeszeniem Producentów Rzepaku i Roślin Białkowych już w grudniu 2017r. **Należy rozpatrywać rzepak w kontekście ważnej dla krajowego rolnictwa rośliny oleisto – białkowej.**

Kolejne nasze obawy dotyczą umów kontraktacji zawieranych z rolnikami na okres nie krótszy niż 2 lata. Z perspektywy dynamicznie rozwijających się upraw rzepaku, nie stosuje się umów kontraktacji lecz po prostu umowy dostaw.

Ciąg dalszy na następnej stronie

Opinia PSPO do projektu ustawy o wykorzystaniu roślin wysokobiałkowych w paszach

W opinii PSPO powyższy zapis jest nieadekwatny do bieżącej sytuacji w zakresie relacji handlowych producentów z odbiorcami surowców rolnych i potencjalnie zwiększających ryzyko po obu stronach takiej umowy.

Jednocześnie, mając na uwadze toczące się w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi prace legislacyjne nad projektem ustawy o zmianie ustawy o paszach w zakresie przedłużenia terminu wejścia w życie zakazu wytwarzania, wprowadzania do obrotu i stosowania w żywieniu zwierząt pasz genetycznie modyfikowanych wyrażamy pogląd, że powinny one zmierzać do ustanowienia dalszej prolongaty w tym

zakresie, nie krótszej jednak niż 6-8 lat lub też całkowitego zniesienia zakazu stosowania pasz genetycznie modyfikowanych.

Zwiększenie krajowego bezpieczeństwa dostaw białka paszowego nie powinno się opierać na rozwiązaniach nakazowych, a promowaniu ich wykorzystania wśród hodowców oraz współkreowaniu postaw i trendów konsumenckich.

Źródło: PSPO

Podsumowanie Konferencji dot. krajowych źródeł białka jako alternatywy dla importowanej śruty sojowej

W środę 21 lutego br. w Warszawie odbyła się konferencja zorganizowana przez Izbę Gospodarczą Hodowców, Przetwórców Zbóż i Producentów Pasz oraz Stowarzyszenie Danube Soya. Wydarzenie to odbyło się pod hasłem przewodnim „**Krajowe źródła białka jako alternatywa dla importowanego białka GM z perspektywy przemysłu paszowego. Szanse i zagrożenia**”. Przy stole prezydialnym zasiadli: Prezydent Izby Zbożowo – Paszowej, Adam Tański, Przedstawiciel Danube Soya, Przemysław Gawlas, który również prowadził całą konferencję a także goście specjaliści – Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Krzysztof Jurgiel i Podsekretarz Stanu, Ewa Lech.

Po oficjalnym otwarciu konferencji Minister poinformował o pracach Zespołu powołanego w

Resorcie oraz opracowywanym w jego ramach programie, który przewiduje rozwiązania służące zwiększeniu zaopatrzenia na białko roślinne z rodzimej produkcji, w taki sposób, aby zaspokoić ok. 50 proc. krajowego zapotrzebowania na ten surowiec. W pracach ministerialnego Zespołu uczestniczą aktywnie także przedstawiciele PSPO. Minister przypomniał, że Komisja Europejska pracuje nad unijnym planem białkowym, tak aby wyeliminować w paszach soję genetycznie modyfikowaną. Zamierza ona opublikować swój plan do końca 2018 roku. Poinformował również, że Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa przystąpił do opracowania specjalnego systemu pozyskiwania i kierowania na rynek większych partii rodzimych roślin białkowych.

Jako pierwszy prezentację pt. „Rośliny wysokobiałkowe (łubiny, bobik) w praktyce firm paszowych” wygłosił Tomasz Tryk, główny technolog w firmie GOLPASZ S.A. Dużym utrudnieniem w bilansowaniu energetycznym pasz jest wg niego brak

Ciąg dalszy na następnej stronie

Podsumowanie Konferencji dot. krajowych źródeł białka jako alternatywy dla importowanej śrutu sojowej

„wspólnego języka”, jednolitych norm. Przykładowo, ta sama mieszanka paszowa analizowana przez dwa różne źródła może mieć zarówno 2805 kcal jak i 3175 kcal, jednakowa receptura może mieć więc różną wycenę w zależności od parametrów wykorzystywanych w wytwórni. Pierwszym krokiem zatem powinno być opublikowanie standardów opartych na krajowych badaniach surowców, w tym roślin strączkowych. Największe możliwości w stosowaniu krajowych roślin bobowatych dotyczą bobiku oraz łubinu, których ceny oraz gorsza strawność wpływają jednak na wzrost kosztów produkcji żywności.

Drugą prezentację pt. „Możliwości zwiększenia wykorzystania śrutu rzepakowej w przemysłowej produkcji pasz” przedstawił Maciej Bendlewski, kierownik produktu ds. trzody w firmie De Heus Sp. z o. o. Najpopularniejsze surowce rzepakowe na cele paszowe to poekstrakcyjna śruta rzepakowa oraz makuch, które różnią się między sobą zawartością tłuszczu. Białko rzepakowe obfituje w cenne aminokwasy siarkowe natomiast jest nieznacznie gorzej trawione od białka sojowego, a jego limity wiążą się występowaniem składników antyodżywczych jak glukozytolany, kwas erukowy, taniny. Należy jednak pamiętać, że polskie odmiany podwójnie ulepszone „00” mają ich najmniej ze wszystkich odmian zarejestrowanych w UE.

W przypadku zwierząt monogastrycznych (tuczników, brojlerów) rzepak może być stosowany do ok. 10% natomiast w przypadku bydła jest to aż 40%. Należy dążyć do obalania mitów dotyczących rzepaku, jak gorsze postrzeganie przez przyrządy ciemnej barwy, czy obaw przed rybim zapachem jaj kurzych, który na drodze genetyki już dawno został wyeliminowany. Nie sposób jednak nie dostrzec wielu zalet śrutu rzepakowego: **jest produkowana krajowo, niemodyfikowana genetycznie, oraz realnie obniża koszty żywienia zwierząt, zwłaszcza w przypadku ferm wielkotowarowych. W oparciu o główne grupy technologiczne jesteśmy w stanie zużyć całą produkcję rzepaku (2,2 mln ton), używając go w postaci śrutu rzepakowej lub makuchu rzepakowego jako surowiec w żywieniu zwierząt.**

Trzecim prelegentem był prof. Damian Józefiak, UP Poznań „**Białko owadzie jako źródło białka paszowego**”. Mączki owadzie zawierają dużo białka oraz tłuszczu, a ich hodowla wymaga niewielkiego nakładu energetycznego i finansowego. Należy rozważyć ich udział w żywieniu zwierząt w perspektywie wciąż rosnącego zapotrzebowania na białko. Na chwilę obecną ich zastosowanie jest najbardziej zasadne w żywieniu ryb.

Ciąg dalszy na następnej stronie

Podsumowanie Konferencji dot. krajowych źródeł białka jako alternatywy dla importowanej śrutę sojowej

Następnie prezentację, pt. „**Możliwości rozwoju uprawy soi w Polsce jako rodzimego źródła białka**” wygłosił prof. dr hab. Jerzy Nawracała z UP Poznań. Stwierdził m.in., że uprawy soi zajmują obecnie 75% obszaru wszystkich upraw roślin bobowatych na świecie, a w perspektywie możliwości rozwoju krajowych upraw preferowane są bardzo wczesne odmiany z tzw. grupy dojrzałości „000”.

Ostatnią prezentację pt. „**Bilans soi non GMO w Europie w aspekcie substytucji importowanej poekstrakcyjnej śrutę sojowej genetycznie modyfikowanej. Możliwości i zagrożenia**” wygłosił Przemysław Gawlas z Danube Soya. Soja uprawiana w Europie jest niemodyfikowana genetycznie, choć zdarzają się nielegalne uprawy GMO na Ukrainie i w Mołdawii. W celu efektywnego tuczu należałoby połączyć wszystkie dostępne źródła krajowego

białka: soję, inne bobowate oraz śrutę rzepakową. W trakcie dyskusji uczestnicy zwrócili uwagę na brak realnej możliwości całkowitego zastąpienia importowanej śrutę sojowej surowcami krajowymi, w perspektywie na najbliższe lata jest to maksymalnie 50%. Został skrytykowany również pomysł wprowadzenia Narodowego Celu Wskaźnikowego analogiczny do tego funkcjonującego w sektorze biopaliw. „Organizm zwierzęcia jest bardziej skomplikowany niż silnik” mówił Adam Tański, Prezydent Izby Zbożowo – Paszowej. Został odczytany także list napisany przez nieobecną na sali prof. Bartkowiak – Brodę, IHAR Poznań, w którym wskazywała ona na białkowy charakter rzepaku oraz na korzyści płynące z jego zastosowania, zwłaszcza w perspektywie hodowli roślin o obniżonej zawartości związków antyodżywczych – glikozynolanów.

Materiały z konferencji znajdują się na stronie [Izby Zbożowo – Paszowej](#).

Źródło: MRiRW, PSPO

Rozporządzenie ws. estrów glicydowych

We wtorek, 27 lutego zostało opublikowane **Rozporządzenie ustanawiające maksymalne dopuszczalne poziomy estrów glicydowych w olejach i tłuszczach roślinnych (1 ppm), w tym przeznaczonych również do produkcji żywności dla dzieci i produktów zbożowych przetworzonych dla małych dzieci i niemowląt (0,5 ppm).**

Jest to efekt opinii naukowej wydanej w maju 2016r. przez panel ds. środków trujących w łańcuchu żywnościowym (CONTAM) Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA). Rozporządzenie wejdzie w życie 19 marca 2018r. (20 dni od daty publikacji). Obejmuje ono również okres przejściowy, w trakcie którego legalnie wyprodukowane artykuły spożywcze będą mogły pozostać na rynku do dnia 19 września 2018r. Estrы glicydowe to zanieczyszczenia żywności występujące na najwyższych poziomach

rafinowanych olejów i tłuszczów roślinnych, są one hydrolizowane w glicydzie w przewodzie pokarmowym.

Pełny tekst rozporządzenia w języku polskim dostępny [tutaj](#).

„Sekcja 4: 3-monochloropropanodiol (3-MCPD) oraz estrы glicydowe kwasów tłuszczowych

Środki spożywcze (*)		Najwyższy dopuszczalny poziom (µg/kg)
4.1	3-monochloropropanodiol (3-MCPD)	
4.1.1	Hydrolizowane białka roślinne (*)	20
4.1.2	Sos sojowy (*)	20
4.2	Estry glicydowe kwasów tłuszczowych wyrażone jako glicyd	
4.2.1	Oleje i tłuszcze roślinne wprowadzane do obrotu z przeznaczeniem dla konsumenta końcowego lub do stosowania jako składnik żywności, z wyjątkiem środków spożywczych wymienionych w pkt 4.2.2	1 000
4.2.2	Oleje i tłuszcze roślinne przeznaczone do produkcji żywności dla dzieci i produktów zbożowych przetworzonych dla niemowląt i małych dzieci (*)	500
4.2.3	Preparaty do początkowego żywienia niemowląt, preparaty do dalszego żywienia niemowląt oraz żywność specjalnego przeznaczenia medycznego przeznaczona dla niemowląt i małych dzieci (w proszku) (*) (*)	75 do 30.6.2019 r. 50 od 1.7.2019 r.
4.2.4	Preparaty do początkowego żywienia niemowląt, preparaty do dalszego żywienia niemowląt oraz żywność specjalnego przeznaczenia medycznego przeznaczona dla niemowląt i małych dzieci (w płynie) (*) (*)	10,0 do 30.6.2019 r. 6,0 od 1.7.2019 r.”

Źródło: PSPO za KE

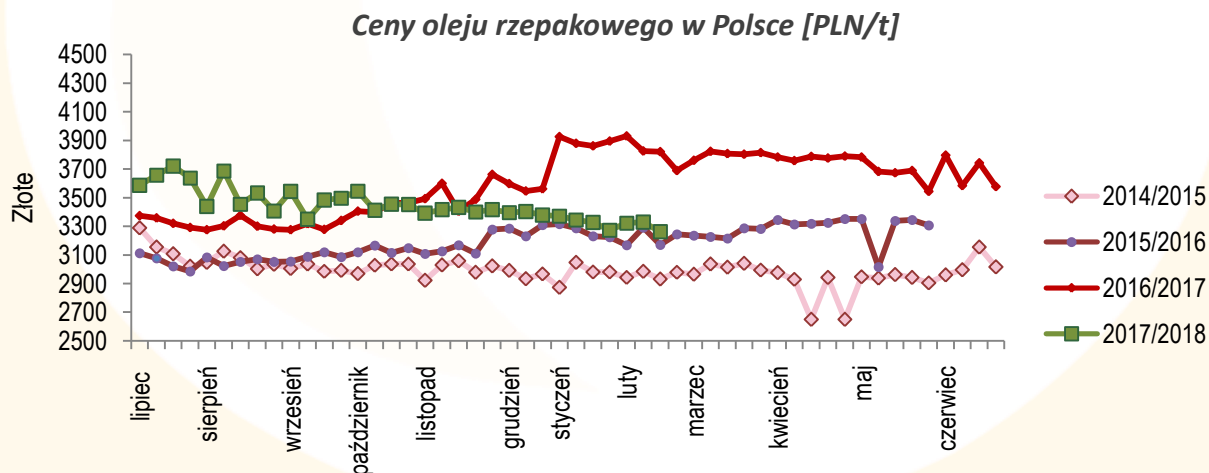
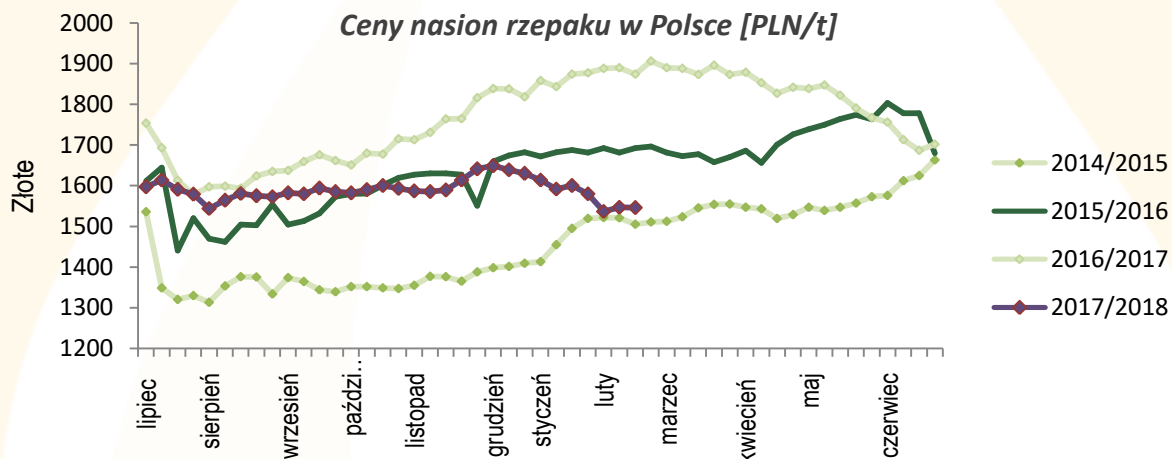

Notowania

Średnie ceny produktów rzepakowych w Polsce 12.II– 18.II.2018

Wg MRiRW

Produkt	Cena netto [PLN/t]	Zmiana roczna [%]
Nasiona rzepaku	1546	-18,9
Olej rafinowany	3261	-14,7
Śruta	820	-4,9
Makuch	861	-3,9

Notowania

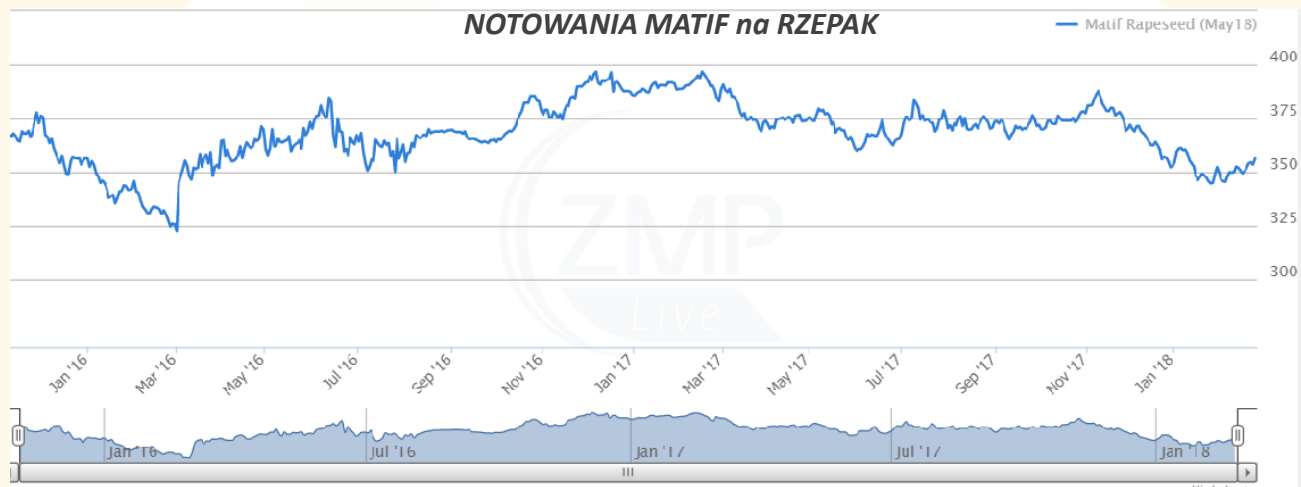
SKUP nasion rzepaku Wg MRIRW (tys. ton)

Okres	Ilość
Sezon 2015/2016	2001
Sezon 2016/2017	1838
Lipiec 2017-Styczeń 2018	1247
Styczeń 2018	133

Notowania MATIF na rzepak (FOB) z dn. 26.II.2018 Wg Euronext

Dostawa	Cena [Euro/t]	Kurs EUR [PLN] (NBP)	Cena [PLN/t]
Sierpień '18	352,75	4, 1717	1471,57
Listopad '18	356,00		1485,13
Luty '19	359,50		1499,73
Maj '19	361,25		1507,03

NOTOWANIA MATIF na RZEPAK

Źródło: ZMP.de

REDAKCJA: Marta Danielak
Zdjęcia: MRiRW

POLSKIE STOWARZYSZENIE PODUCENTÓW OLEJU

ul. Grzybowska 2 lok. 49
00-131 Warszawa